

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**Τρίτη 17 Φεβρουαρίου 2015**

Το Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποδέχθηκε κατά πλειοψηφία την παρακάτω πρόταση:

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ:**«Διαγραφή του Χρέους Τώρα!»**

Η προτεραιότητα που αποκτά η αναδιάρθρωση του Δημόσιου χρέους επιβάλλει την ανάληψη άμεσων πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση διαγραφής του Δημόσιου χρέους. Άμεσα, του μέρους του χρέους που οφείλεται στην τρόικα και τους μηχανισμούς της και υπερβαίνει το 70% του συνολικού Δημόσιου χρέους.

Η άμεση παύση της εξυπηρέτησης του Δημόσιου χρέους, μέσα από την καταγγελία των δανειακών συμβάσεων, και η διαγραφή του στη συνέχεια επιβάλλεται προκειμένου να δημιουργηθεί ο απαραίτητος δημοσιονομικός χώρος που θα επιτρέψει την άσκηση της αναγκαίας κοινωνικής πολιτικής για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού και θα κάνει πράξη το στόχο της ανατροπής της λιτότητας. Η συνέχιση της εξυπηρέτησης του Δημοσίου χρέους (στο πλαίσιο του οποίου για το τρέχον έτος προβλέπεται η καταβολή 5,88 δισ. ευρώ για τόκους και η λήξη χρέους ύψους 16 δισ. ευρώ) σημαίνει ότι:

- η συντριπτική πλειοψηφία των ανέργων, που φθάνει ακόμη και το 82%, θα συνεχίσει να μην παίρνει επίδομα ανεργίας,
- οι απαραίτητες προσλήψεις και χρηματοδοτήσεις στους τομείς υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης και πολιτισμού θα αποτελούν μακρινό όνειρο.
- η αναγκαία υλοποίηση ενός γενναίου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων παραπέμπεται στο αόριστο μέλλον.

Τα σχέδια των πιστωτών για επιμήκυνση των αποπληρωμών του Δημόσιου χρέους και μείωση του επιτοκίου πρέπει να απορριφθούν επειδή ισοδυναμούν με μετάθεση των αποπληρωμών για τις επόμενες γενιές, ενώ δεν προκαλούν καμιά

ουσιαστική μείωση λόγω του ότι ήδη τα επιτόκια δανεισμού είναι πολύ χαμηλά. Διαιώνιση της υπερχρέωσης και μεταφορά των βαρών στις επόμενες γενιές σηματοδοτεί και το «παρκάρισμα» του Ελληνικού χρέους στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μέσω της έκδοσης «διηνεκών ομολόγων» (perpetuities).

Η διαγραφή του Ελληνικού Δημόσιου χρέους ή θα είναι μονομερής, στη βάση των δικαιωμάτων που διατηρεί κάθε ανεξάρτητο κυρίαρχο κράτος ή θα είναι σε βάρος του Ελληνικού λαού. Η εμπειρία από το Ελληνικό πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων του 2012 (PSI+) ύψους 105 δισ. ευρώ καταδεικνύει ότι αυστηρή προϋπόθεση για να σημάνει ουσιαστική ελάφρυνση μια διαγραφή χρέους είναι να έχει σχεδιαστεί σε βάρος των πιστωτών, και να υλοποιηθεί παρά και ενάντια στη θέλησή τους. Το ίδιο συμπέρασμα υπογραμμίζει κι η πρόσφατη εμπειρία άλλων χωρών (Αργεντινή, Ισημερινός, Ρωσία, Ισλανδία) που παρά τις διαφορές τους διέγραψαν μονομερώς μέρος έστω των χρεών τους.

Η αναγκαία διαγραφή του Ελληνικού Δημόσιου χρέους μπορεί να αιτιολογηθεί, να θωρακισθεί από διεθνείς προσφυγές και να στηριχτεί στη βάση:

- **Πρώτον, της επίκλησης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και της συντελεσθείσας ανθρωπιστικής καταστροφής από το 2010 ως το 2014, λόγω της ανόδου της ανεργίας (27%), της πτώσης μισθών και συντάξεων (40% κατά μέσο όρο μεταξύ 2010-2014), της μαζικής μετανάστευσης (άνω των 100.000 νέων), των μαζικών αυτοκτονιών (τουλάχιστον 5.000 από το 2011 λόγω οικονομικών προβλημάτων) κ.λπ.**
- **Δεύτερον, του λογιστικού ελέγχου του Δημόσιου χρέους από μια ανεξάρτητη επιτροπή ελεγχόμενη από την κοινωνία και τους φορείς της, δεδομένου ότι ειδικά το τμήμα του Ελληνικού χρέους που οφείλεται στην τρόικα είναι καταφανώς απεχθές:** Το 92% των δόσεων (232 δισ. σε 252 δισ. ευρώ) επιστράφηκαν ξανά στους δανειστές ή δόθηκαν στις τράπεζες, οι δανειστές ήξεραν ότι τα χρήματα των δανείων δεν εξυπηρετούσαν τις ανάγκες του Ελληνικού λαού, ενώ οι κυβερνήσεις που υπέγραψαν τις δύο δανειακές συμβάσεις δεν είχαν καμιά νομιμοποίηση να αναλάβουν τέτοιο χρέος στο όνομα του Ελληνικού λαού.
- **Τρίτον, λόγω των ευθυνών που έχουν οι ίδιοι οι δανειστές για την εκτίναξη του χρέους το οποίο από 299 δισ. ευρώ (115% του Α.Ε.Π.) τον Σεπτέμβριο του 2009 εκτινάχθηκε στα 317 δισ. ευρώ (175% του Α.Ε.Π.) στο τέλος του 2014.**
- **Τέταρτον, ως μια μορφή συμψηφισμού με τα χρέη της Γερμανίας από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο (επανορθώσεις, αναγκαστικό δάνειο, κ.λπ.) που, σύμφωνα με αξιόπιστες διεθνείς εκτιμήσεις, ξεπερνούν το 1 τρισ. ευρώ.**

- Πέμπτον, της πρόσφατης απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε. (9/2014), κατόπιν πρότασης της Αργεντινής, που αποδοκιμάζει το σημερινό απορυθμισμένο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς ομολόγων και ζητά την προστασία των κυρίαρχων κρατών από τα «αρπακτικά κεφάλαια» («vulture funds»).

Η άμεση στάση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους, μέσω μονομερών ενεργειών και σε σύγκρουση με τους δανειστές πλήττει ευθέως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ε.Κ.Τ., τα κράτη μέλη και τους θεσμούς που δημιούργησε η Ε.Ε. από το 2010 (ΕΤΧΣ, ΕΜΣ). Πρόκειται για ένα αντιδραστικό πλαίσιο μηχανισμών, εφάμιλλων του Δ.Ν.Τ., που ως αποστολή τους έχουν να διασφαλίσουν ότι την κρίση χρέους θα πληρώσουν οι λαοί της Ευρώπης κι όχι οι ελίτ που την δημιούργησαν. Δική τους άλλωστε απόφαση ήταν η αλλαγή του προφίλ του Δημόσιου χρέους που από ομολογιακό στη συντριπτική του πλειοψηφία έγινε επίσημο ή διακρατικό στο μεγαλύτερο του μέρος, με αποτέλεσμα σήμερα άνω του 70% να οφείλονται στην τρόικα.

Η αναγκαία διαγραφή του χρέους δεν στρέφεται κατά των Ευρωπαϊκών λαών, όπως λέγεται συχνά σε μια προσπάθεια να παραιτηθούμε από το αίτημα της διαγραφής. Τα δάνεια προς την Ελλάδα (όπως επίσης και τις άλλες χώρες που δανειοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του μηχανισμού, π.χ. Κύπρος, Πορτογαλία, Ιρλανδία) δεν «έσωσαν» τον Ελληνικό λαό, αλλά τις τράπεζες και τις οικονομικές ελίτ, που πραγματικά διασώθηκαν. Οι λαοί της Ευρώπης αποτέλεσαν την ανθρώπινη ασπίδα που χρησιμοποίησαν Ε.Ε., Δ.Ν.Τ. και κυβερνήσεις για να αποκρύψουν την διάσωση των τραπεζών, που μόνο στην περίπτωση της Ελλάδας στοίχισε 211 δισ. ευρώ. Οι λαοί της Ευρώπης, άλλωστε, ποτέ δεν ρωτήθηκαν αν θέλουν να συμμετάσχουν στην διάσωση των τραπεζών!

Η αμφισβήτηση των συμφερόντων των «θεσμικών» πιστωτών (Ε.Ε. και Δ.Ν.Τ.) που με την διαγραφή του χρέους θα κληθούν να πληρώσουν την κρίση που δημιούργησαν, προϋποθέτει απειθαρχία και οδηγεί σε ρήξη με την ευρωζώνη και την Ε.Ε. *Ακόμη κι έτσι:*

- Το μακροχρόνιο οικονομικό όφελος που θα προκύψει από τη μονομερή διαγραφή του Ελληνικού Δημόσιου χρέους θα είναι μεγαλύτερο από το βραχυπρόθεσμο κόστος εξόδου. Ο χαμένος του Grexit δεν είναι η Ελλάδα, όπως επαναλαμβάνεται στο πλαίσιο μιας ιδεολογικής τρομοκρατίας, αλλά η Γερμανία και το ευρώ.
- Η δυνατότητα άσκησης ανεξάρτητης βιομηχανικής πολιτικής με μαζικές επενδύσεις σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, χωρίς τις δεσμεύσεις των οδηγιών της Ε.Ε., θα επιτρέψει την ταχεία ανάπτυξη της οικονομίας και την

δραστική μείωση της ανεργίας, μαζί με μέτρα όπως η μείωση των ωρών εργασίας κι η κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

- **Η ακύρωση των δεσμεύσεων της Ε.Ε. για αιώνια λιτότητα, μέσω των προβλέψεων της οικονομικής διακυβέρνησης και του δημοσιονομικού συμφώνου για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, θα επιτρέψει την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου.**
- **Η ανατροπή του περιορισμένης κυριαρχίας στο διηνεκές που επιβάλλουν Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη και Δ' Ράιχ, μεταξύ άλλων και με τον κανονισμό 472/2013 αρ. 14 που προβλέπει ευρώ-επιτήρηση μέχρι την αποπληρωμή του 75% των δανείων, θα επιτρέψει στον λαό να ασκήσει τα κυριαρχικά του δικαιώματα.**

Η μονομερής διαγραφή του Ελληνικού Δημόσιου χρέους θα επιβληθεί στο πλαίσιο μιας ευρύτερης πολιτικής ρήξεων που θα περιλαμβάνει: Εθνικοποίηση των τραπεζών, με κοινωνικό έλεγχο και εγγύηση των καταθέσεων, όπως και άλλων στρατηγικών τομέων της οικονομίας, αποζημίωση ασφαλιστικών ταμείων, Ν.Π.Δ.Δ. και μικροομολογιούχων που ζημιώθηκαν από το PSI+, αναζήτηση ποινικών ευθυνών για όσους συνέβαλαν στην έκδοση ομολόγων σε ξένο δίκαιο, διαγραφή του ιδιωτικού χρέους των ανέργων, ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με στόχο την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών κ.α.

Για το Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ